

Grupp 2

FCI-nummer 61

Originalstandard 2003-10-29

FCI-Standard 2004-01-21; tyska

SKKs Standardkommitté 2004-05-12

SANKT BERNHARDSHUND

Nordisk Kennel Union

Dansk Kennel Klub
Hundarxktarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Svenska Kennelklubben

Suomen Kennelliitto – Finska kennelklubben

Standard för
SANKT BERNHARDSHUND

**Ursprungsland/
hemland:**

Schweiz

Användningsområde:

Sällskaps-, vakt- och gårdshund

FCI-Klassifikation:

Grupp 2, sektion 2.2

Bakgrund/ändamål:

Vid S:t Bernhardspasset på 2 469 m höjd över havet grundade munkar på 1000-talet ett härbärke som tillflyktsort för resande och pilgrimer. Där hölls sedan mitten av 1600-talet stora bergshundar som skydd och vakt. Förekomsten av sådana hundar finns dokumenterad i bild från år 1695 och i härbärgets anteckningar från år 1707. Hundarna sattes snart in som följevakt och i synnerhet som räddningshundar för resande som gått vilse i snö och dimma. På många språk har det berättats om den legendariska Barry, som blev en idealbild av en räddningshund.

Många krönikor berättar om de talrika människoliv som dessa hundar räddade och muntliga rapporter från soldater som med Napoleon korsade bergspasset, spridde på 1800-talet ryktet om sankt bernhardshunden över hela Europa. På den tiden den s k Barry-hunden.

Sankt bernhardshunden härstammar från de stora gårdshundar, som var talrika i dessa trakter. Den framavlades på några få generationer till dagens ras enligt en fastställd idealtyp. Heinrich Schumacher från Holligen i trakten av Bern var den förste som år 1867 utfärdade en stambok för sina hundar. I februari 1884 påbörjades utgivningen av den schweizisk hundstamboken (SHSB). Dess första registrering var sankt bernhardshunden Leon och de följande 28 namnen omfattade även dessa sankt bernhardshundar.

Den 15 mars år 1884 grundades i Basel "Schweiziska sankt bernhardsklubben". I samband med en internationell kynologisk kongress den 2 juni 1887 förklarades sankt bernhardshunden officiellt som schweizisk hundras och dess rasstandard fastställdes. Alltsedan dess har sankt bernhardshunden nationell status.

Helhetsintryck:

Sankt bernhardshundar finns i två varianter:

1. korthårig (dubbelpäls, "Stockhaar")
2. långhårig

Viktiga måttförhållanden:

Båda varianterna skall ha anseelig storlek, ge ett resligt helhetsintryck och ha harmonisk, kraftig, stram och muskulös kropp med imponerande huvud och uppmärksamt uttryck.

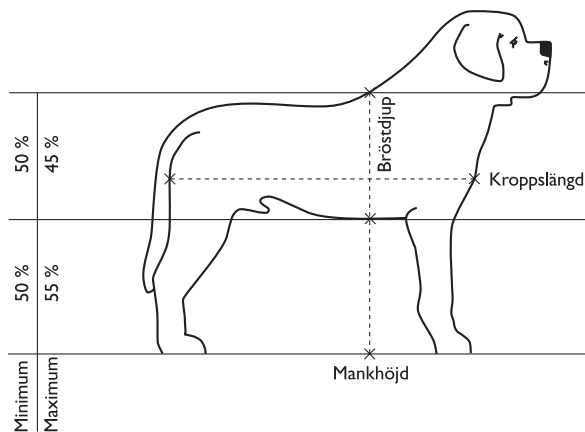
Det eftersträvade förhållandet mankhöjd-kroppslängd (mätt från skulderled till sittbensknöl) skall vara 9:10.

Det eftersträvade förhållandet mankhöjd-bröstdjup: se skiss.

Huvudets längd skall något överstiga en tredjedel av mankhöjden.

Förhållandet mellan nosdjupet (mätt vid stopet) och noslängden skall förhålla sig som knappt 2:1.

Nospartiet skall vara något längre än en tredjedel av hela huvudets längd.

Uppförande/karaktär:

Sankt bernhardshunden skall vara vänlig med lugnt till livligt temperament samt vara vaksam.

Huvud:

Skallparti

Huvudet skall vara massivt, imponerande och uttrycksfullt.

Skallen skall vara kraftig och bred. Sedd från sidan och framifrån skall den vara lätt välvd. Vid uppmärksamhet bildar öronansättningen tillsammans med överdelen av skallen en rak linje som övergår med en mjuk rundning i det kraftigt utvecklade och höga kindpartiet. Pannan skall falla brant mot nospartiet. Nackknölen skall bara vara måttligt markerad. Ögonbrynsbågarna skall vara kraftigt utvecklade. Den tydligt markerade pannfåran skall börja vid stopet och löpa längs skallens mitt. Över ögonen

	<p>skall pannhuden bilda lätta pannveck, som går i riktning mot pannfåran. När hunden är uppmärksam skall de vara måttligt framträdande, i annat fall skall de vara snarare oansenliga.</p>
Stop	Stopet skall vara kraftigt markerat.
Nostryffel	Nostryffeln skall vara svart, bred och kantig med väl öppna näsborrar.
Nosparti	Nospartiet skall vara jämbrett. Nosryggen skall vara rak med en lätt fära.
Läppar	Läppränderna skall vara svartpigmenterade. Läpparna skall vara kraftigt utvecklade, stadiga och inte för överhängande. Från nostryffeln skall läpparna bilda en bred båge. Mungiporna skall vara tydligt markerade.
Käkar/Tänder	Under- och överkäkarna skall vara kraftiga, breda och lika långa. Bettet skall vara ett väl utvecklat, regelbundet och fullständigt sax- eller tångbett. Lätt underbett utan kontaktförlust mellan incisiverna är tillåtet. Avsaknad av P1:or och M3:or tolereras.
Ögon	Ögonen skall vara medelstora, mörkbruna till nötbruna och ligga måttligt djupt samt ha ett vänligt uttryck. Ögonkanterna skall helst vara naturligt strama. Ett mindre veck med något skönjbar bindhinna på undre och övre ögonlocket är tillåtet. Ögonkanterna skall vara fullständigt pigmenterade.
Öron	Öronen skall vara medelstora, högt och brett ansatta. Öronbrosket skall vara kraftigt utvecklat. Öronlappen skall vara smidig, trekantig och ha avrundad spets. Den yttre kanten skall vara lätt utstående medan den inre kanten skall ligga an mot kinden.
Hals:	Halsen skall vara kraftig och tillräckligt lång. Strup- och halshud skall vara lagom utvecklat.
Kropp:	Helhetsintrycket skall vara imponerande, harmoniskt, resligt och väl musklat.
Överlinje	Manken skall vara väl markerad. Rygglinjen skall vara plan och horisontell till länder.
Rygg	Ryggen skall vara bred, kraftig och fast.
Kors	Korset skall vara långt, något sluttande och harmoniskt övergå i svansansättningen.

Bröstkorg	Bröstkorgen skall vara måttligt djup med väl välvda revben, dock inte tunnformad. Den får inte nå djupare än till armbågen.
Underlinje	Buklinjen skall vara lätt uppdragen.
Svans	Svansroten skall vara bred och kraftig. Svansen skall vara lång och tung. Sista svanskotan skall nå åtminstone till hasleden. I vila skall den hänga rakt ner. Den sista tredjedelen kan vara lätt uppåtböjd. När hunden är uppmärksam kan svansen bäras högre.
Extremiteter:	
Framställ:	Frambenen skall vara måttligt brett ställda, framifrån sett raka och parallella.
Skulderblad	Skulderbladen skall vara snedställda, muskulösa och åtliggande.
Överarm	Överarmen skall vara längre än skulderbladet. Vinkeln mellan skulderblad och överarm får inte vara för trubbig.
Armbåge	Armbågarna skall vara åtliggande.
Underarm	Underarmarna skall vara raka med kraftig benstomme och torr muskulatur.
Mellanhand	Mellanhänderna skall framifrån sett vara lodräta i underarmarnas förlängning och lätt vinklade från sidan sett.
Framtassar	Framtassarna skall vara breda och slutna med kraftiga och starkt välvda tår.
Bakställ:	Bakbenen skall vara lagom vinklade och muskulösa. Bakifrån sett skall bakbenen vara parallella och inte trängt ställda.
Lår	Låren skall vara kraftiga, muskulösa och breda.
Knäled	Knälederna skall vara väl vinklade, varken utåt- eller inåtvridna.
Underben	Underbenen skall vara snedställda och tämligen långa.
Has	Haslederna skall vara lätt vinklade och fasta.
Mellanfot	Mellanfötterna skall vara raka och parallellt ställda sedda bakifrån.
Baktassar	Baktassarna som framtassarna. I hemlandets standard anges att sporrar tolereras, förutsatt att de inte hindrar rörelseförmågan.

Rörelser:	Rörelserna skall vara harmoniska och vägvinande med bra påskjut från bakbenen varvid ryggen skall förbli stadig och stabil. Fram- och baktassar skall placeras på en rak linje.
Päls:	
Pälsstruktur	<p>Korthårsvarianten: (dubbelpäls, "Stockhaar"): Täckhåret skall vara tätt, blankt, åtliggande och kraftigt med riklig underull. Låren skall ha tendens till byxor. Svansen skall ha tät päls.</p> <p>Långhårsvarianten: Täckhåret skall vara rakt och medellångt med riklig underull, oftast något vågigt över kors och höfter. Det skall finnas rikliga byxor på bakbenen och pälsfransar på frambenen. Huvud och öron skall ha kort päls. Svansen skall vara buskig</p>
Färg	<p>Grundfärgen skall vara vit med alltifrån större eller mindre rost-röda fläckar till ett genomgående rostrött täcke över rygg och flank (mantelhundar). Bruten mantel (mantel genombruten med vitt) är likvärdig, schatterat rostrött är tillåtet. Rödgul färg tolereras. Mörk mask på huvudet är önskvärt. En anstrykning av svart i den röda pälsfärgen på kroppen tolereras.</p> <p>Vitt skall finnas på bringa, tassar, svansspets, nos, som bläs och nackfläck. Vitt är önskvärt som krage. Likaså önskvärt är symmetrisk, mörk mask.</p>
Storlek/vikt:	
Mankhöjd	<p>Hanhund: 70-90 cm Tik: 65-80 cm</p> <p>Förutsatt att helheten är harmonisk och rörelserna korrekta kan maximimått som överskrider tolereras.</p>
Fel:	<p>Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse.</p> <ul style="list-style-type: none"> • otillräcklig könsprägel • oharmoniskt helhetsintryck • för korta ben i förhållande till hundens storlek • kraftigt veckad hud på huvud och hals • för kort eller för långt nosparti • för lösa läppfickor • avsaknad av tänder utom P1:or och M3:or. Små tänder (speciellt incisiver)

- lätt underbett
- ljusa ögon
- bristfälligt åtliggande ögonkanter
- svankrygg, karprygg
- överbyggt eller starkt sluttande kors
- svans som bärs rullad över ryggen
- avsaknad av vitt på anmodade partier
- krumma eller fransyska framben
- raka vinklar i bakbenen, hjulbenthet eller kobenthet
- felaktiga rörelser
- lockig päls
- ofullständigt pigmenterad eller opigmenterad på eller runt nostruffeln, på läpparna och ögonkanterna
- felaktig grundfärg, t ex roströda pälsstrån i det vita

Diskvalificerande fel:

- aggressivitet, extrem skygghet
- överbett, utpräglat underbett
- blå ögon, avblekta ögonbottnar
- ektropion, entropion
- enfärgat vitt eller enfärgat rostrött (fel grundfärg)
- annan pälsfärg
- storlek som understiger minimihöjden

Nota bene:

Hund får ej prisbelönas om den är aggressiv eller extremt skygg eller har anatomiska defekter som menligt kan påverka dess hälsa och sundhet.

Testiklar:

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Svenska Kennelklubben

163 85 SPÅNGA

Besöksadress Rinkebysvängen 70

Telefon 08-795 30 00 Telefax 08-795 30 40

Webbplats www.skk.se

Telefon Informationsavdelningen 08-795 30 30

E-post Informationsavdelningen info@skk.se

E-post Standardkommittén standk@skk.se

SVENSKA KENNELKLUBBEN
HUNDÄGARNAS RIKSORGANISATION